dla woni woßebńe ſaßużone budu, jo ta ńewęra, aż ńejßu węrili wo to mę togo jadnogo porożonego ßyna Bożego; pſcheto bużachu woni węrili, ga by jim teke ſchykne jich grěchy wodane hordowali; tak pak woſtańo ten gniw Boży nad nimi (Jan. 3, 36). A nęto budu te bogańebojaſne mjaſy ßobu powędaſch ſ lutoſczu, a dla teſchnoſczi togo ducha ſdychowaſch (Mudr. 5, 3).

A take ßużeńe bużo teke ned hnuwężone,

pſcheto te ńepſchawe budu tam hyſch do togo niińernego ſatamańſtwa; te pſchawe pak pojdu do togo niińernego žywęńa. Wono ńebużo žedno ſagrono, žedno prěſche tych bogańebojaſnych nęto węzej płaſchěſch, nicht, tež ten nejhuſchy, ńebużo moz takemu ßużeńu ße ſtawjaſch; chtož wot togo ßudnika ſaßużony bużo, ten padńo do togo niińernego ſatamańſtwa (2. Theſſ. 1, 7—9). Te pſchawe pak du do togo niińernego žywęńa (1. Theſſ. 4, 16. 17).

Knježo, ſa twojeju radu
Byž ty moj — A ja twoj,
Daj mę taku gnadu.
Ja ßom twoj, dokulž ßy ſtupił
Do rowa — mojog dla,
Se kſchwju ßy mę kupił.

Ty ßy moj, a ja ſchi ſnajom
A tebe — gor žedne
S hutſchoby ńedajom.
Daj mę, daj mę męſto doſtaſch,
Žož tam ty — kſchaßny ßy,
A tam ſ tebu woſtaſch.

Dajſcho nam, l. p! ten ßamy ßlędny ßud pſchezej pſched wozyma męſch, a pſched ſchykńymi grěchami ße war-